

[Landbrugsministeren]

om det, at man f. eks. havde taget arbejde uden for bedriften for at kunne klare de økonomiske problemer, ville udelukke, at man kunne få støtte efter loven. Jeg vil gerne sige, at der jo er en dispensationsparagraf i loven, som gør det muligt for landbrugsministeren i sådanne tilfælde at dispensere fra loven, hvis der er særlige forhold, der gør sig gældende. Det af hr. Westh nævnte tilfælde kunne meget vel tænkes at være et af de tilfælde, hvor vi ville dispensere fra hovederhvervskravet, som jo går ud på, at man skal have en vis indtægt fra selve erhvervet.

Hr. Grove, som havde nogle bemærkninger af sådan lidt oppositionskaraktér, vil jeg nok sige et par ting til. Han siger f. eks., at efter loven kan kvægbrug ikke omlægges til svinebrug. Det er positivt urigtigt. Hvis hr. Grove læser loven, så vil han se, at der står, at bygningerne fortsat skal anvendes til jordbrugsmæssige formål. Efter den forståelse, vi har af det i landbrugsministeriet, er såvel svinebrug som kvægbrug jordbrugsmæssige formål. Det vil altså sige, at selv om bygningerne, der her er talt om, som der er investeret i, omdannes fra kvægstalde til svinestalde, vil det ikke betyde, at den pågældende landmand vil miste det tilskud, som han ellers ville have ret til.

Hr. Grove nævner tallet 25.000–30.000. I bemærkningerne til lovforslaget er vi oppe på noget, der maksimalt i hvert fald bliver nogle og tyve tusinde. Vi ved ikke, hvor mange ansøgere der vil komme, og jeg må indrømme, at det har været svært at foretage beregninger vedrørende dette lovforslag, for der findes jo ingen statistik, der giver os nøjagtige oplysninger om, hvor mange landmænd vi her taler om, og hvilken størrelsesorden det drejer sig om.

Mange af de beregninger, vi i landbrugsministeriet har måttet foretage i anledning af dette lovforslag, er behæftet med usikkerhed. Det vil jeg gerne have tilkendegivet her ved første behandling, således at man ikke bagefter skal kunne komme og sige, at de tal, vi kom med, altså var forkerte. Det kan meget vel vise sig, at den usikkerhed, der er om disse beregninger, senere vil afsløre, at vi heller ikke traf de helt rigtige tal i landbrugsministeriet.

Hr. Grove mener, at særskatten er årsag til de uheldige tilstande. Det kan den af gode grunde ikke være, fordi særskattens første

rate ikke er betalt endnu. Det kan ikke være det, der er årsagen. Det er, ligesom hr. Grove flygter fra situationen for et et halvt år siden, hvor min forgænger i embedet jo påstod, at der ikke var nogen økonomiske problemer i dansk landbrug. Nu er særskatten altså vedtaget, men ikke betalt, så det kan ikke være den, der har skabt den ændrede situation, vi nu er i.

Formuebeskatningen vil jeg anbefale hr. Grove at henvende sig til skatteministeren om, idet det er hans område.

Hr. Grove anfører, at der vil komme mange spørgsmål, og det håber jeg sandelig også, så vi kan få alle problemer opklaret. Jeg håber samtidig, at de kommer så kvikt, at vi når at få lovforslaget vedtaget, inden folketinget hjemsendes på sommerferie. Det tror jeg at både hr. Grove og vi andre er interesseret i.

Hr. Arne Bjerregaard henviser til, at der skulle være truffet en aftale om en 5-årig ordning under forhandlingerne mellem regeringen, venstre og konservative. Hvis det er tilfældet, så er det i hvert fald nyt for mig. Jeg har ikke deltaget i forligsforhandlingerne. De foregår jo mellem særligt udvalgte folk fra de grupper, som deltager. I hvert fald er det ikke oplyst over for mig, at der skulle være fremkommet en aftale om en 5-årig ordning under disse tidligere forligsforhandlinger. Hvis der er det, er det i hvert fald ikke kommet så langt. Og i hvert fald er den aftale, man eventuelt kunne have indgået, ikke kommet i stand, fordi venstre og konservative i det hele taget ikke var i stand til at indgå et politisk forlig med regeringen.

Hr. Arne Bjerregaard, som jo er et kristent menneske, har jeg forstået, borer med sædvanlig ondskab i, hvad de andre har gjort, her specielt venstre, for landbruget. Jeg må, uden at jeg nødvendigvis vil følge ondskaben op, sige, at det typiske for venstre er, at de altid kan en masse, når de er i opposition, men ingenting gør, når de er i regering, specielt når det drejer sig om landbruget.

Westh (S):

Jeg vil gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til det, hr. Øllgaard sagde.

Hr. Øllgaard udtalte, at grænsen for investeringer skulle nedsættes fra 150.000 kr. til 100.000 kr. Jeg vil i den forbindelse gøre op-